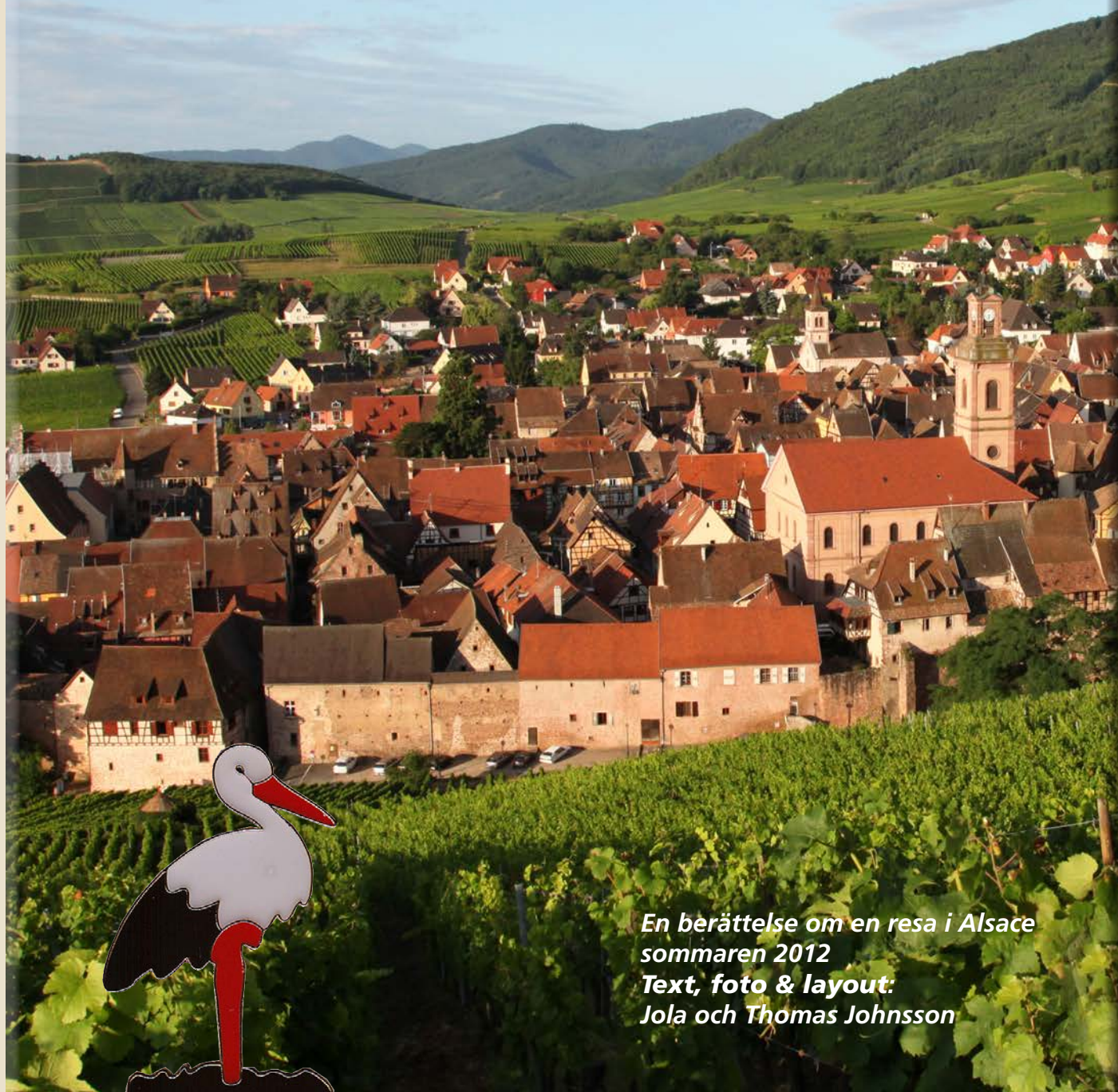


Alsace

Vackra landskap, medeltida byar och goda viner



*En berättelse om en resa i Alsace
sommaren 2012
Text, foto & layout:
Jola och Thomas Johnsson*

www.clangula.se

Vackra landskap, medeltida byar och goda viner

...och så en hel del vita storkar



Innehållsförteckning

Dag 1	Flyg till Frankfurt och buss till Strasbourg
Dag 2	På upptäcktsfärd i Strasbourg
Dag 3	På bilutflykt längs norra delen av vinvägen; övernattning i Andlau
Dag 4	Till Riquewihr i centrala Alsace och besök i riddarborgen Koenigsbourg; övernattning i Riquewihr
Dag 5	Till Hunawihr med fjärilshus och storkuppfödning
Dag 6	Rosa dagen i Ribeauville
Dag 7	Besök i Colmar och övernattning i Turkheim
Dag 8	Till Eguisheim och övernattning i samma by
Dag 9	Åter mot norr längs vinvägen; Besök vid klostret Sainte Odile; övernattning i Obernai
Dag 10	Åter tillbaka mot Strasbourg
Dag 11	Buss, flyg och tåg tillbaka till Hässleholm

Resan genomfördes enligt vårt traditionella koncept: Beställ två flygstolar, en hyrbil och ett hotell första natten, kör därefter dit näsan pekar, stanna där du trivs och res vidare när du sett dig mätt!

Vi hyrde en pytteliten bil - en Peugeot 107 - och körde ringa 36 mil. Resan kostade totalt 1.022 kr per person och dag.

© Text & Foto:

Jola och Thomas Johnsson
Solbrinken 7, 281 41 Hässleholm
0451-809 81 eller 070-331 61 26
e-post: thomas.johnsson@studieframjandet.se
hemsida: www.clangula.se



Alsace



Alsace (tyska: Elsass) är en region i Frankrike vid gränsen mot Tyskland mellan Schweiz och Belgien. Rhen är gränsflod i öster, och den största staden är Strasbourg.

Kultur

Alsace har historiskt varit ett tysktalande område med ökande franska influenser. Liksom i den västliga grannprovinsen Lorraine talar man vid sidan av det officiella språket franska även olika tyska dialekter, bland annat elsassiska. Baserat på tyska men påverkat av franska är det Frankrikes andra största minoritetsspråk. Hela kulturen i Alsace är starkt påverkad av den brokiga historien: förut var det vanligt att föräldrar gav sina barn dubbelnamn som "Pierre Hans" och det elsassiska köket visar en blandning av franskt och tyskt. Många av de traditionella rätterna är baserade på kål och andra typiska ingredienser man annars bara ser i Tyskland.

Alsaceviner har haft gott rykte ända sedan medeltiden. Vanliga druvor är Riesling, Gewurztraminer, Pinot Blanc, Pinot Noir, Pinot Gris, Muscat och Sylvaner. Vinflaskorna smalnar av mot korken, och kallas därför ibland flöjtfaskor (flûte).

Även öl framställs i Alsace. Mest känt är märket Kronenbourg, som tagit sitt namn från en förstad till Strasbourg. Ett annat känt bryggeri, Brasserie Fischer i Schiltigheim, stängdes 2009 av ägarna Heineken.

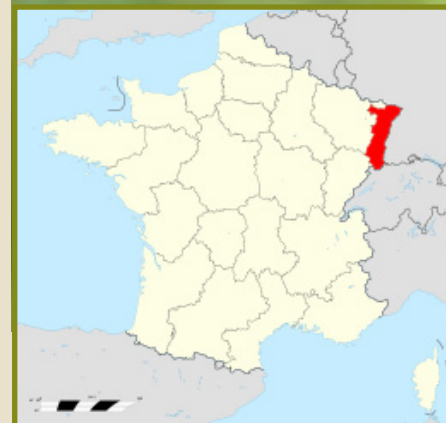
Administrativ historia

Regionen drabbades hårt av franska erövringskrig under 1600- och 1700-talen. Även under Napoleonkrigen drabbades området, men vid Wienkongressen 1815 bestämde man att det fortsatt skulle tillhöra Frankrike.

Huvuddelen av Alsace ingick till följd av freden i Frankfurt efter Fransk-tyska kriget 1870-1871 i Elsass-Lothringen, som var en tysk provins ("riksland" direkt under kejsaren) 1871-1919. 1919 återbördades hela Alsace till Frankrike enligt freden i Versailles efter första världskriget.

När området ockuperades av Tyskland under andra världskriget, blev det formellt införlivat i Tyskland, även om detta aldrig erkändes genom något fredsfördrag och således omedelbart återställdes när tyskarna drevs bort från området mot slutet av kriget. Denna tyska ockupation varade 1940-1944.

På grund av sin stormiga historia är Alsace något av en symbol för det förenade Europa. Detta är en orsak till Europaparlamentets placering i Strasbourg (ur Wikipedia).





Berättelsen om vår resa

Måndagen den 30 juli

För fjorton dagar sedan beställde jag två flygstolar till och en hyrbil i Strasbourg i Frankrike. Vädret denna sommar har inte gjort så många semesterfirare lyckliga; regn och mulet väder under många dagar. Inte heller denna dag är sig olik de övriga – regn och 16 grader varmt! Strax före klockan elva denna förmiddag kör oss Hanna och Linnea till järnvägsstationen. Därifrån går färden till Kastrups flygplats för vidare transport med SAS till Frankfurt. Flygresan tar ringa 90 minuter. När vi flyger in över Frankfurt ser vi på höger sida stadens alla skyskrapor – den är stor och har blivit Tysklands – och hela Europas – finansiella centrum. Här ligger t ex Europeiska Centralbanken.

Vårt bagage kommer inte på bagagebandet denna gång, samtidigt som vi har att passa en buss som inom trekvart ska ta oss till Strasbourg i nordöstra Frankrike. Vi missar bussen, går och letar upp vårt bagage (som konstigt nog kommit på ett annat band, utan att vi blivit informerade) och sätter oss och väntar på nästa buss, som tre timmar senare ska ta oss till resans mål. Under tiden äter vi middag i en trevlig restaurang – vi testar det tyska veteölet. Vi ringer även hotellet och meddelar att vi kommer först strax före midnatt.

Vi påbörjar resan klockan 20:30 och upplever den första timmen i sommarens kvällsljus, därefter kommer mörkret, och när vi kommer fram till Le Grand Hotel i Strasbourg är det nermörkt. Vi inkvarteras i ett fint rum men utsikten vetter mot bakgården; estetiskt förkastligt med mycket lugnt och stilla!

Tisdagen den 31 juli

Väckarklockan ringer redan klockan sju. Frukosten intar vi en och en halv timme senare; de nybakade baguetterna och den fasta, milda yoghurten smakar fantastiskt, liksom koppen med café au lait. En fransk croissant blir till "pricken över i:et".

Inget är planerat i förväg, så vi fattar det "strategiska beslutet" att vara kvar ytterligare en natt i Strasbourg, innan vi ger oss av längs vinvägen söderut i Alsace.

Strasbourg är en stad på cirka 275 000 invånare i själva tätorten och huvudort i regionen Alsace. Den grundlades redan vid Kristi födelse av romarna, då det redan då var en viktig knutpunkt för såväl landburna transporter som sjöfart längs den stora floden Rehn. I slutet av 300-talet erövrades staden av alemannerna.



1681 annekterades staden av Frankrike. Under senare århundraden har staden - och området Alsace - ömson tillhört Frankrike och ömson tillhört Tyskland. Det sistnämnda gör att området upplevs som en kulturell blandning mellan Frankrike och Tyskland, vad avser arkitektur, mat, språk (alsassiska), vin och öl etc. Idag kan man väl även säga att staden - tillsammans med Bryssel - är "Europas huvudstad". Europaparlamentets stora byggnader i glas och betong, Europarådet och Europadomstolen har sina säten i staden.

Framför vårt hotell finns en stor öppen plats och på dess andra sida ligger den nyrenoverade järnvägsstationen. Man har byggt in den gamla stationsbyggnaden under en jättelik glasbubbla och på så vis skapat en mycket annorlunda byggnad. Vi går över dit vid halvtiotiden och besöker turistbyrån. En vänlig dam ger oss initierade förslag på stadens besöksmål men också vilka byar vi ska besöka under vår resa längs vinvägen. Det sistnämnda kommer vi att ha stor nytta av; hennes tips visar sig nämligen vara mitt i prick!

Väl informerade vandrar vi ner i den gamla stadsdelen - den del som kallas för "La Petit France". Här möter vi en ljuvlig samling av blomsterprydda korsvirkeshus, trånga gränder och smala kanaler med slussar samt mängder med turister. Genom staden flyter även floden Ill, som så småningom rinner ut i Rehn. Det är verkligen en njutning att vandra runt i staden, ta en espresso och en glass på en uteservering och sitta och "glo på folk" en stund. Eller smaka på det inhemska ölet. Mitt i centrum reser sig den väldiga katedralen "Cathédrale Notre-Dame de Strasbourg", tillbyggd och påbyggd sedan byggstarten på 1000-talet. Mellan åren 1647-1842 var katedralen faktiskt världens högsta byggnad med sina 142 meter. Jag märker att det är en kolossalbyggnad, inte minst när jag - via otaliga stentrappor - med bultande hjärta och mjölksyra upp till öronen, når kyrkans högsta utsiktspunkt. Utsikten är dock väl värd besväret; jag ser bland annat bort till EU-parlamentet och mot bergskedjan Vogeserna i väster.

Efter "trapputmaningen" vilar vi en stund, köper biljetter till en tur med kanalbåten och i väntan på avgång inmundigar vi en baguette med ost och det ljusa ölet "1664".

Halv fyra lägger båten ut och under en dryg timme reser vi runt på kanalerna och floden Ill, bl a passerar vi två slussar som smidigt klarar en vattennivåskillnad på 3-4 meter. Båtturen är intressant och tar oss bort till EU-parlamentet. I kanalerna kommer vi nära häckande skäggdoppingar och sothöns men också de hemlösa som hittar sina "hem" under brovalven. Vid 17-tiden vandrar vi tillbaka mot hotellet, köper ett kallt rosévin från Cotes de Provence och en varm baguette. Det smakar delikat. Vi kommer i säng redan vid 21-tiden.

Onsdagen den 1 augusti

Väckning klockan sju, frukost klockan 08.30 och så iväg för att hämta ut den förbeställda hyrbilen på Eurocar, en superliten, svart Peugeot 107. Den lilla storleken skall snart visa sig vara ett lyckokast i de små byarna med trånga gränder. Mätarställningen står på 4 456 km.

Vi krånglar oss med lätthet ut ur staden, tar motorvägen mot Colmar, passerar flygplatsen och svänger snart av åt väster och kommer upp





på den berömda "route de vin", vinvägen. Det är soligt och varmt, kring 25 plusgrader. Den första lilla byn vi kommer till är **Rosheim**, en medeltida by med tre olika porttorn att passera. Vi stannar och går en promenad för att titta på de gamla, ofta väl bevarade husen. Vi blir överraskade av hur fint det är, och detta är bara början på ett "kommande, arkitektoniskt paradiset" - de små medeltida vinbyarna i Alsace.



Nästa by för ett uppehåll är **Obernai**, som om möjligt är ännu mer vacker och genuin. I den här byn är det gott om turister. Vi tar en cafe au lait tillsammans med en glass och njuter av sommarens alla attribut. Innan vi lämnar byn kör vi upp till en utsiktspunkt omgiven av omfattande vinodlingar - härifrån har vi en god utsikt över byn med omgivningar. Blå cikoria blommor i vägganten, liksom vassa bolltistlar. En grön liten ödla kilar kvickt mellan stenarna.

Mittelbergheim, som utnämnts till en av Frankrikes vackraste byar, blir dock en besvikelse där den ligger på en sluttning omgiven av stora vinfält. Den är dock mycket genuin och har säkert en mycket gammal stadsplan. Vi reser dock vidare till **Andlau**, några få kilometer längre åt väster.

Byn är liten, mycket mysig och i stort utan några turister. Den ligger i en dalgång omgiven av tre sk Grand Cru-områden; vingårdar, ofta i branta sydsluttningar som har de bästa förutsättningarna för att odla fram goda viner. Vi stannar till vid det lilla torget med en staty av en kvinna och hennes björn. Historien berättar att kvinnan - den p g a av barnlöshet förvisade hustrun till Karl den Tjocke - fått ett





tecken av Gud. Budbäraren var en björn (som fanns i området på den tiden). Kvinnan tolkade det som att björnen kraftsat en karta på marken. Efter den händelsen grundade hon ett kloster och runt detta - på 800-talet - växte byn Andlau upp.

Efter en stunds letande hittar vi vingården "Domaine Wohleber" på 9, rue des Forgerons. En trevlig kvinna vid namn Carine Wohleber (uttalas vollebä:r) tar emot oss och visar oss ett litet rum (40 EUR per natt) och en underbar, muromgärdad trädgård, där man odlar frukt och grönsaker - och där det råder ett skönt lugn. I norr reser sig de branta sluttningarna med Grand Cru-området Kastelberg. Vi går och köper oss en baguette, en skinkpaj och ett kallt Riesling-vin, sedan sätter vi oss i trädgården och njuter av mat och dryck.



Vi talar med både herr och fru Wohleber samt deras två barn. De äger drygt 8 hektar vinodlingar, bl a inom tre Grand Cru-områden. Robert menar att det är ett ganska tufft arbete att vara vinodlare och att det är svårt att få det hela att "gå runt". Hans son hjälper honom två dagar i veckan. Den mesta hanteringen sker dock maskinellt; beskärning, ogräsbearbetning och besprutning av vinstockarna. Vinet tillverkas hemma på gården där vi nu sitter; skörden sker i september-oktober. Med tanke på att Alsace har vandrat mellan fransk och tysk ägo, undrar jag om man känner sig fransk eller tysk. Svaret kommer snabbt; Både och! Det officiella språket är franska men väldigt många kan båda språken och en del människor talar alsassiska (till 90% influerat av tyskan).

På kvällen provar vi några av gårdens viner nere i vinkällaren, bl a en Grand Cru-riesling, en lite sötare Gewürtstraminer och en Edelswicker (ett bladvin av flera olika vita druvor) samt en crémant, ett musserande vin som tillverkas på samma sätt som i Champagne. Det är verkligen både intressant och underhållande att lyssna på vinmakarnas historia om hur de tillverkar sina egna viner. Vi köper några flaskor och beklagar att vårt bagage på flyget begränsar antalet flaskor. Viner från Grand Cru-områden kostar mellan 9-11 EUR, medan övriga ligger mellan 4:50 och 6:50 EUR per flaska. Bu-



teljerna är avsmalnande upptill - flöjtflaskor - som de måste vara i just Alsace. Och som de är på många platser i Tyskland. Vinglasen har ofta ganska små kupor på en hög fot, gärna i grön färg (se bild till höger).

Kvällen avslutas med en lugn promenad i byn och en kall öl i trädgården - Vi njuter!

Torsdagen den 2 augusti

Frukost äter vi på ett litet café, några hundra meter från vingården och därefter tar vi farväl av den trevliga familjen Wohleber och kör vidare söderut längs vinvägen. Morgonljuset faller vackert över det kuperade landskapet och över de ljusgröna vinfälten, som sträcker sig så långt ögat kan nå. Byarna ligger tätt och vi passerar ett flertal under vår väg. Vägen är liten och slingar sig intressant och behagfullt genom det kulliga landskapet.

Vid middagstid kör vi upp en bit i bergskedjan Vogeserna för att komma till en gammal riddarborg. Vogeserna sträcker sig i nord-sydlig riktning några mil väster om Rehn - dess högsta toppar når drygt 1 400 m ö h. Skogen, huvudsakligen barrträd, växer tätt i de branta sluttningarna. Vid borgen är besökarna talrika, så det blir en liten promenad från parkeringsplatsen upp till själva borgen. Väl uppkomna noterar vi en underbar utsikt över det vinodlade landskapet. Vi sätter oss på en uteservering och beställer in kaffe och glass.

Borgen heter **Chateau du Haut-Koenigsbourg** och ger ett enormt mäktigt intryck. Det beror sannolikt på borgens utsträckning över 1,5 hektar, på de jättestora sandstensskikt, som berget är uppbyggt av (755 m ö h) och på utsikten över låglandet i öster. Borgen omnämns tidigast på 1100-talet. Denna bergsklippa låg vid korsningen av två viktiga handelsvägar. Från syd till norr gick spannmåls- och vinvägen och från öst till väst salt- och silvervägen.





Under trettioåriga kriget på 1600-talet lyckades borgen hålla ut i över en månad, men till slut blev borgen ändå plundrad (av svenskarna, dessa ruskiga nordbor) och satt i brand. Sedan låg den öde i över 250 år. 1899 skänktes den ovanligt välbevarade ruinen till den tyske kejsaren Wilhelm II Av Hohenzollern. Mellan 1900 och 1908 lät han arkitekten Bodo Ebhard restaurera Hoh-Königsburg. Därav dess fantastiskt välbevarade miljöer idag!

Vi vandrar genom borgen och förvånas över hur välbevarat allt är; en riktigt genuin riddarborg. Vi besöker den yttre borggården, den 62 meter djupa brunnen (färskvattnen var ju ett måste under belägringar!), köksutrymmena, vapenhuset, jakttroféerna och borgarhuset. Detta var en riktig upplevelse och fotografierna blev många.



Vinvägen

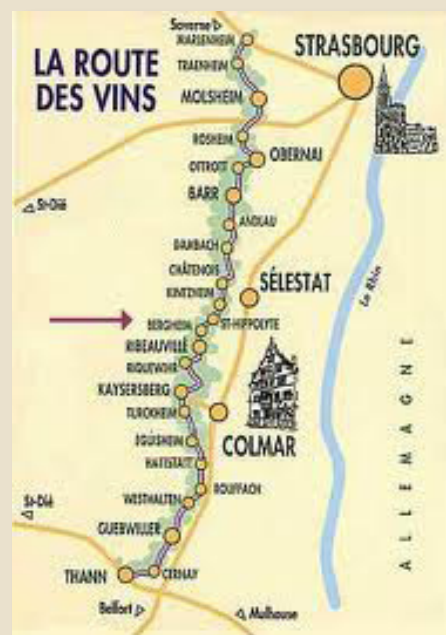
La Route de Vins

Vinvägen ("La Route des Vins") har funnits i 60 år och den har i hög grad bidragit till att sprida kännedom om Alsacevinerna. Det är mycket enkelt att följa invägen och den har också blivit berömd över hela världen för att vara så användarvänlig. På vägen är det lätt att gå på upptäcktsfärd i vingårdarna och möta vinbönderna.

Vinvägen i Alsace är 170 kilometer lång. Den slingrar sig upp och ner på östra sidan av Vogeserna i ett kuperat landskap med vingårdar. Man reser genom det vackraste landskap med vinstockar överallt och genom förtjusande små medeltidsstäder, där hus med dignande blomsterlådor ligger på de smala gatorna omkring bykyrkan. När man besöker Alsace kan man ta en tur rakt in i själva vingårdens hjärta.

Små markerade stigar leder rakt upp till de högst belägna vingårdarna, där man kan se de olika druvsorterna och uppleva bondens arbete med vinstockarna. Man är alltid välkommen att smaka de härliga vinerna i vinkällarna eller att njuta dem till god mat på de områdestypiska krogarna som kallas Wistubs.

www.vinsalsace.com





*I Alsace finns lugnet, skönheten, vänligheten och
några av världens bästa vita viner*

Per Warfvinge



Nästa besök blir en fin djurpark där man inom ett stort, tallbevuxet område, håller ett stort antal marockanska makaker (samma art som finns på Gibraltarklippan). Vi kommer dem nära och kan mata dem från handen med popcorn. Som vanligt är det ju fascinerande att möte apor.

Vi reser vidare söderut, passerar **Ribeauville**, med häckande storkar på de gamla byggnaderna; vi ser minst fyra bon. På eftermiddagen når vi fram till **Riquewihr**, där vi tar in på fina Hotel Riquewihr. Vi får ett vackert rum som vetter ut mot en stor vinodling; ett Grand Cru-område vid namn Schoenenbourg, en av de bästa platserna för Rieslingdruvan i Alsace. Här kommer vi att bo tre nätter.

När kvällssvulkan kommer går vi en promenad i den lilla och mur-omgärdade byn. Riquewihr är en riktig "turistmagnet" - och det fårstå vi, så vackert och pittoreskt som det är här. Eftersom biltrafiken är begränsad inom murarna, är det lugnt och tyst, förutom ljudet av promenerande och småpratande människor. Vi svalkar oss med varsin glass och vi köper lite lokalt producerad mat till kvällens "vinafton", bl a nybakad baguette, en tarte flambé och en underbart välsmakande ost, som tillverkats i byn. Vi köper en stor bit och inser - när vi ska betala den - att kilopriset är 39 EUR (!) - den kommer att hänga med oss många dagar i Alsace.

När skymningen kommer avnjuter vi vår inköpta "plockmat" med en kall Edelswicker (ett blandvin, som faktiskt smakade riktigt gott) och njuter av utsikten över vinsluttningen framför oss - Kan man ha det mycket bättre?

Fredagen den 3 augusti

När vi vaknar vid sjutiden skapar det sneda morgonljuset fina fotomöjligheter. Jag tar bilen och kör upp över vinsluttningarna norr om Riquewihr och får vackra bilder över dels vinodlingarna och de som arbetar där och dels över den lilla byn Riquewihr. Jag ser slättergräsfjärilar och blomflugor bland blommorna i vägkanten. Det här måste vara en del av paradiset, så vackert är det. Det kommer att bli varmt idag - Det känns redan!.

Vi äter en god frukost på hotellet och ger oss sedan av till grannbyn **Hunawihr**. Den här byn är mindre men är också omgiven av kulliga vinfält, har en kyrka som samtidigt är en muromgärdad försvarsanläggning och ett litet vackert torg med restaurangen Suzel. I Hunawihr finns två sevärdheter, dels en anläggning för reintroduktion av vit stork i Alsace och dels ett fjärilshus med tropiska fjärilsarter. Vi ser ett 20-tal storkar i luften och hittar även några storkbon. Tydligt har arbetet rönt stor framgång, då vi kommer att se många storkar och bon under våra kommande dagar. Storken är verkligen en viktig del av upplevelsen av just Alsace - man säljer mängder med storkar som souvenirer.

Vi besöker även fjärilshuset. Inne i ett stort växthus med tropiska växter och en temperatur om strax under 30 grader och en luftfuktighet om 80%, fladdrar stor mängder med sagolikt vackra och stora dagfjärilar. Vi får goda möjligheter att både studera och fotografera dem på närhåll. Den knappa timmen i huset blir en riktig upplevelse, om än rejält svettig!





Vi svalkar oss med två öl, välkända Fischer, på Restaurang Suzel innan vi far vidare till **Ribeauville**. Här möter oss ännu en pittoresk by med många turister. På taket till stora torget häckar ett par vita storkar. Vi köper den obligatoriska glassen och kaffet; En espresso crema till Jola och en Café au lait till Thomas. Till kvällens "vinafton" köper vi en Pinot Noir (Alsaces enda röda vin), baguetter, vitlökskorv, tomater, som får dela på uppmärksamheten med vår "gamla ost". Vi får också reda på att imorgon är det "La vie en rose" i byn, då går allt i rosa och köpmännen har flyttat ut delar av sina affärer på gatan.



Vi återvänder över Hunawihr till Riquewihr. Även ikväll gör vi en vandring genom Riquewihrs trånga gränder och tjusas av den magiska stämningen i byn. Svalare väder och färre turister gör upplevelsen trevligare i kväll. Innan sänggåendet avnjuter vi vår traditionella "vinafton" och hinner även med att smaka en ny druva; Sylvaner.



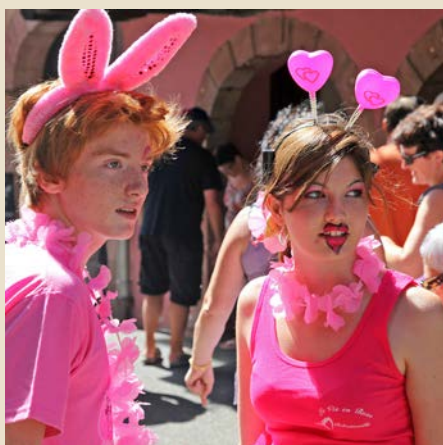
Vinerna

Vin d'Alsace

Liksom för bourgogneviner är vinerna i Alsace nästan alltid endruvsviner. Undantagen är Edelzwicker och Gentil som är gjort på en blandning av druvsorter. Den främsta druvan är Riesling som ger viner av mycket hög kvalitet som kännetecknas av sin citrus-, honung- och petroleumdoft, speciellt i lagrade viner. En annan druva som förknippas med Alsace är Gewürztraminer (i Alsace stavad Gewurztraminer). Den ger viner med parfymerad och kryddig doft. Andra välkända druvor som förekommer är:

- Pinot Gris (fram till 2005 kallad Tokay-Pinot Gris)
- Pinot Blanc
- Sylvaner
- Muscat
- Pinot Noir





Lördagen den 4 augusti

Idag låg vi och drog oss till halvniö, det är ju lördag! Efter frukost far vi iväg till **Ribeauville** för att uppleva den "rosa dagen". Hela byn sjuder av liv och väldigt mycket är dekorerat med rosa. Alltifrån kläder och smink till flaggor och vimplar. Även musiken, som strömmar ut från högtalarna, går på temat rosa eller rosor. Det är fler människor idag på besök än igår och stämningen är hög. Roligt att få uppleva en sådan här dag!



Vi ser en amiralfjäril, annars har det inte varit så gott om fjärilar. Vi noterar hela sex storkbon i byn. Eftersom det är varmt släcker vi törsten med ett "vitt öl", som har högre alkoholhalt och som har ett ljust, lätt grumligt utseende och en smak som ligger långt från vanligt öl. Det är dock mycket läskande. Vi handlar "Alsace Onion tart" (lökpaj), "Foie gras in a brioche case" (inbakad sylta), baguette, tomat, vitlökskorv och två flaskor Rosé Pinot Noir inför den obligatoriska "vinaftonen".

Under eftermiddagen far vi söderut till byn **Kaysersberg**, som ligger i en dalgång i Vogeserna. Även detta är en underbar liten by med korsvirkeshus och trånga gränder där byggnaderna är överdådigt smyckade med blommor av olika slag. På väg tillbaka till Riquewihr stannar vi till i **Sigolsheim** hos vinfirman Pierre Sparr för att köpa med oss hem en flaska "Cremant D'Alsace" (en alsassisk champagne). Vi testar - under sakkunnig ledning - tre olika typer och fastnar för en Brut Rosé gjord på Pinot Noir. Vi tackar för besöket och reser åter mot "vår" by, Riquewihr.

Dagen avslutas med en välsmakande vinafton med vinodlingarna som fond och en svalkande kvällsbris.





Söndagen den 5 augusti

Idag lämnar vi Riquewihr och det trevliga hotellet; jag kommer att sakna deras milda yougurt med katrinplommon och blandad färsk frukt. Vi fortsätter söderut längs vinvägen. Passerar, liksom igår, den muromgärdade byn **Kientzheim**. Denna gång gör vi ett kort besök, ser en forsärla i den lilla bäcken som rinner genom byn och noterar - återigen - att vi inte sett en enda tornseglare. Här borde finnas mängder av dem - Är det så att de redan påbörjat sin flyttning till Afrika?

Vi reser vidare till byn **Turkheim**, som vi genast blir förtjusta i - och som vi utan större svårigheter hittar ett fint rum mitt i byn att övernatta i. Under eftermiddagen kör vi ner till staden **Colmar** och går en trevlig promenad i dess gamla, pittoreska kvarter. Den här eftermiddagen blir den varmaste under resan, då temperaturen plötsligt kämpar sig upp över 30 plusgrader. Vi släcker törsten på ett café vid katedralen med ett bärnstensfärgat öl; "Abbaye Affligem", som verkligen faller oss i smaken. En svart rödstjärt sjunger trevande från helgedomen och en tornfalk far runt kring dess spiror.

Några timmar senare återvänder vi mot Turkheim, passerar byn och far in i en dalgång i Vogeserna. Här hittar vi vinodlingar tillhörande "Alphonse Meyer et Fils". Vi kör upp till huvudbyggnaden och träffar snart Alphonse, en trevlig man i min egen ålder - och som har nära till skrattet. Han låter oss prova några olika viner och visar oss också sin vinkällare. Varje år producerar han cirka 100 000 buteljer vin. De väldiga träfaten varierar i storlek från 600 till 2600 liter! Roligt att höra honom berätta om sitt arbete. Och roligt att se hur det går till. Av viner köper vi en flaska muscat (som smakade himmelskt när vi provade det; krispigt och med god frukt) och en flaska gewürtztraminer samt en välsmakande edelswicker.





Väl åter i Turkheim besöker vi restaurangen vid torget och beställer två glas kall Pinot Gri och den inhemska "Tarte flambé", en "pizza" gjord på alsassiskt vis. Det smakar väldigt gott! Efter måltiden går vi en promenad vid floden Fecht, som rinner fram bredvid byn.



Kvällen avslutas med en kall Pino blanc i trädgården bakom hotellet och ett gemensamt bad i det stora badkaret. Dagens intryck smälts i den bästa av miljöer.

Måndagen den 6 augusti

Frukosten serveras i en liten, vacker matsal med utsikt över torget. Under den här resan upptäcker vi hur gott det är med en croissant och en café au lait.

Efter frukost lämnar vi byn, gör ett kort besök i en Lidl-butik och reser söderut till byn **Eguisheim**. Trots att vi nu är bortskämda vid anblicken av mysiga medeltidsbyar, är nog just denna by den mysigaste under hela resan. Även här får vi tag i ett hotellrum mitt i centrum av byn - och med utsikt över två olika storkbon. Vi sätter oss i skuggan på en restaurang och beställer in två glas Pinot blanc.

Vi har nu kommit ner i en behaglig semesterlunk, och går mest och "drar benen efter oss" under eftermiddagen. Vi har kontakt med hemmet; Hanna har dragit iväg till Kroatien och Linnea är hemma och passar huset. Victor arbetar.

Vi vandrar dock ut ur byn och upp i vinodlingarna i väster. Tre borgruiner tecknar sina siluetter mot himlen en bit upp i Voge-



serna. I odlingarna hittar vi både vita och röda druvor, en del har hunnit bli relativt söta redan.



Vi firar vinaften på hotellrummet, samtidigt som vi håller utkik på och fotograferar två storkbon med livlig aktivitet! Ikväll blir det en kall Sylvaner och delar av en Riesling. När natten kommer bryter det ut ett rejält åskoväder, himlen korsas av blixtar och det mullrar tordönslikt.

Tisdagen den 7 augusti

Idag är det lite svalare efter nattens oväder. Vi vänder nu på vår färdriktning och far åter mot norr, senast onsdags eftermiddag ska vi vara tillbaka i Strasbourg för att lämna vår hyrbil åter.

Vi kör tillbaka samma väg vi kom, passerar **Turkheim** och **Riquewihr**. Kör den smala genvägen till **Hunawehr**, den som går över Schoenenbourgs fina vinkullar, smuttar på ett kallt vitt vin i Hunawehr, fotograferar storkboet i samma by och kommer så småningom





Storkarna

Les Cigognes



I byn Hunawihr har man ett projekt för återinplantering av stork. I mellersta Alsace såg vi ett 20-tal bon och flockar om 50-60 storkar. Storken ger Alsace ytterligare en dimension av den totala upplevelsen.



till **Saint-Nabor**, där vi tar av upp i Vogeserna för ett besök i det spektakulärt belägna **klostret Sainte Odile** (Odilienberg på tyska).

Vi kommer dit strax efter 14, tjasas av den fantastiska utsikten över Alsace och ser hur klostret ligger på rundslipade sandstensklippor. Klostret är stort och grundat redan i slutet av 600-talet. Det har varit ett nunnekloster och byggts om och byggts till ett flertal gånger 1992 störtade en Airbus A320 i bergen i klostrets närhet; 87 passagerare omkom.



Strax före 17 kommer vi till Obernai. Att köra tillbaka samma väg vi kom har känts som en bekräftelse av resan och att man så att säga "stänger boken" efterhand som man åter närmar sig Strasbourg. I byn får vi ett fint rum vid torget och med utsikt över detsamma. Vinaftonen blir på fönsternischen till hotellrummet; Vi dricker en kall Muscat och äter baguette, tomat, inbakad sylta, sallad och som avslutning en kall öl. Det är mycket vätska som ska ersättas efter dagens vedermödor.

Onsdagen den 8 augusti

Sista hela dagen i Alsace. Efter frukosten går vi en sväng i byn, köper lite souvenirer och en glass. Vid 11.30-tiden lämnar vi byn, stannar till i Rosheim för ett litet glas kall Riesling. Vinet är dock väldigt syrligt för att passa våra smaklökar. Färden går vidare, Strasbourg är nu nära. Vi tankar fulltank längs motorvägen strax före Strasbourg. Under våra tio dagar har vi kört ringa 36 mil och gjort av med 25 liter bensin (0,69 lit/mil). Vi lämnar bilen åter och checkar in på Le Grand Hotel, där vi får ett fantastisk rum på femte våningen och med utsikt över den futuristiska järnvägsstationen.





Under sen eftermiddag gör vi en promenad ner mot La Petite France, sätter oss på ett café och dricker en öl och bara "glor på folk". På vägen hem köper vi några Croque monsieur, baguetter med ostfyllning, tomater och en flaska kallt rosévin, som vi avnjuter från vår franska balkong på femte våningen. Tidigt i säng för att vara utvilad när vi imorgon kommer hem.

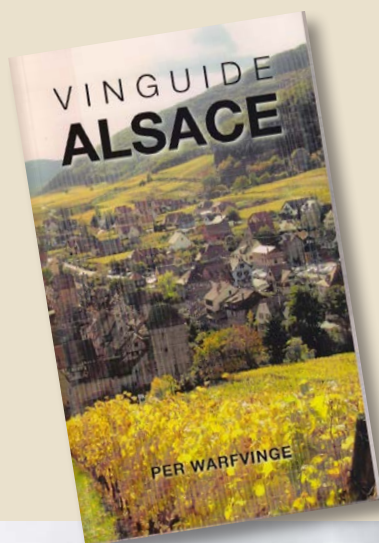
Torsdagen den 9 augusti

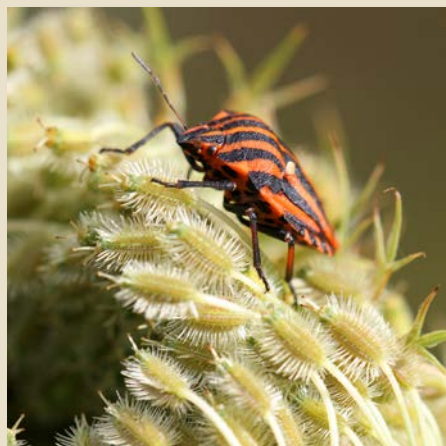
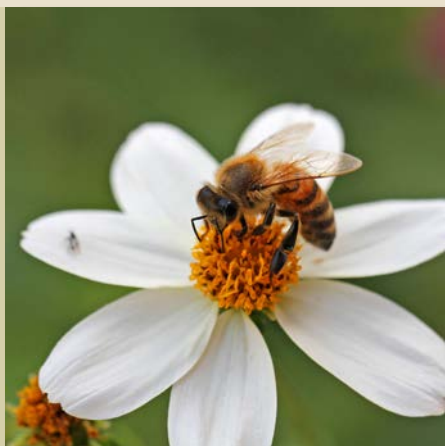
Idag blir det bara en lång transportsträcka: Buss från Strasbourg kl 12.00 till Frankfurts flygplats (2½ timme), flyg från Frankfurt till Kastrup kl 16.30 (1 timme drygt) och sedan med tåg hem till Hässleholm. Linnea hämtar oss vid stationen och kör oss hem.

På Frankfurts flygplats ser vi den nya Airbus A380, som har två våningar och som är jättelik i storlek. Planet tillhör Lufthansa.

En mycket trevlig semesterresa av karaktären "lugnt och avkopplande" är tillända och vi är jättenöjda!

Vi hade mycket glädje av boken "Vinguide Alsace", skriven av svensken Per Warfvinge, www.warfvinge.net eller www.alsace-wine.ne.





*Vi exponerade totalt 2 668 digitala bilder under vår resa i
Alsace*



















Alsace

Vackra landskap, medeltida byar och goda viner



www.clangula.se

